

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum Dulia per species distinguatur? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

536 QVÆST. CIII. ART. III.

nem, refertur in eam, in quantum est imago. Et ideo quandoque est alias motus specie in imaginem, & motus in rem. Sic ergo dicendum est, quod honor, vel subiectio dulia respicit absolutè quandam hominis dignitatem. Licet enim secundum illam dignitatem sit homo ad imaginem vel similitudinem Dei, non tamen semper homo quando reuerentiam alteri exhibet, refert hoc actu in Deum. Vel dicendum, quod motus qui est in imaginem, quodammodo est in rem: non tamen motus qui est in rem, oportet quod sit in imaginem. Et ideo reuerentia quæ exhibetur alicui, in quantum est imago Dei, redundat quodammodo in Deum. Alia tamen est reuerentia quæ ipsi Deo exhibetur: quæ nullo modo pertinet ad eius imaginem.

ARTIC. IV.

345

Vtrum dulia habeat diuersas species?

AD quartum sic proceditur. Videatur, quod dulia habeat diuersas species. Per duliam enim exhibetur honor proximo. Diuersa autem ratione honorantur diuerfi proximi, sicut rex, pater, & magister: ut paret per Philosophum in * 9. Ethic. Cum ergo diuersa ratio obiecti diuersificet speciem virtutis, videatur quod dulia diuidatur in virtutes specie differentes.

¶ 2 Præterea, Medium differt specie ab extremis, sicut pallidum ab albo & nigro. Sed hyperdulia videtur esse medium inter latram & duliam. Exhibetur enim creaturis quæ habent speciem affinitatem ad Deum, sicut beata Virgini, in quantum est mater Dei. Ergo videtur quod dulia sint species differentes: una quidē dulia simpliciter, alia verò hyperdulia.

¶ 3 Præterea, Sicut in creatura rationali inuenitur imago Dei, ratione cuius honoratur, ita etiam in creatura irrationali inuenitur vestigium Dei. Sed alia ratio similitudinis importatur in nomine imaginis, & nomine vestigij. Ergo etiam oportet secundum hoc diuersas species dulia attendi; præsertim cum quibusdam irrationalibus creaturis honor exhibetur: sicut ligno sanctæ Crucis & alijs huiusmodi.

SED

QVÆST. C III. ART. IV. 537

Et ideo
a, & mo
or, vel
omini
nitatem
, non
eri exhi
d morus
: non
in ima
cui, in
odo in
o exhib
aginem

dulia
n exhib
e hono
agister
ergo di
videur
entes.
tremis,
ulia vi
Exhibe
nitatem
t mater
ifferen
er dulia
quenitur
in crea
alia ra
ginis, &
um hoc
quibus
r: sicut

SED

SED contra est, quod dulia contra latram diuiditur. Latria autem non diuiditur per diuersas species. Ergo nec dulia.

RESPONDĘBO dicendum, quod dulia potest accipi dupliciter. Vno modo, communiter, secundum quod exhibet reuerentiam cuicunque homini, ratio ne cuiuscumque excellentiæ: & sic continet sub se pietatem & obseruantiam, & quæ cumque huiusmodi virtutem, quæ homini reuerentiam exhibet. Et secundum hoc habebit partes specie diuersas. Alio modo potest sumi strictè, prout secundum eam reuerentiam exhibet seruus domino. Nam dulia seruitus dicitur, ut dictum est *. Et secundum hoc non diuiditur in diuersas species, sed est vna specierum obseruantia, quam Tullius * ponit: eo quod alia ratione seruus reueretur dominum; miles ducem; discipulus magistrum; & sic de aliis huiusmodi.

Ad primum ergo dicendum, quod ratio illa procedit de dulia communiter sumpta.

Ad secundum dicendum, quod hyperdulia est potissima species duliae communiter sumptæ. Maximæ enim reuerentia debetur homini ex affinitate, quam habet ad Deum.

Ad tertium dicendum, quod creature irrationali in se consideratæ, non debetur ab homine aliqua subiectio vel honor: quin potius omnis talis creatura est naturaliter homini subiecta. Quod autem crux Christi honoratur, hoc sit eodem honore, quo Christus honoratur; sicut purpura Regis honoratur eodem honore quo Rex: ut Damascenus* dicit in tertio libro.

QVÆST. C IV.

De obedientia, in sex articulos diuisa.

D EINDE considerandum est de obedientia.

¶ Et circa hoc queruntur sex.

¶ Primo, vtrum homo debeat obedire homini?

¶ Secundo, vtrum obedientia sit specialis virtus?

¶ Tertio, de comparatione eius ad alias virtutes.

¶ Quar-

ar. 3. Iu-

ius quæs.

l. 2. de in-

uen. in fo-

4. ante fi-

ex li. 4. c.

12. & li.

3. c. 8. &

32.